

Rigsretstiltale, paa Forhaand forbereder sin Tiltale og Anklageaktion saaledes, at den ikke skal strande hverken paa dette eller paa noget andet undersøisk Skær.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Rode): Jeg har før udtalt, at vi kunne tiltræde det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) med flere. Jeg maa dog have Lov til blot at gøre den Bemærkning, at Forslaget har den Mangel, at det kræver Indstilling til Tinget i hvert Fald inden 14 Dage efter dets Nedsættelse om hele Rigsretsspørgsmaalet, og jeg har allerede udtalt, at efter min Mening er det ugørligt at afgøre Rigsretsspørgsmaalet vedrørende Alberti indenfor en saa kort Frist. Jeg er heri ganske enig i, hvad der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller). I de Udtalelser, jeg fremsatte angaaende dette Spørgsmaal, ligger ogsaa en Tilslutning til Tanken om, at selv om det havde været muligt at fremme dem samtidig, burde der være en Adskillelse mellem Rigsretstiltale mod det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) og det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og Rigsretstiltale mod Alberti, fordi de ere af væsentlig forskellig Art. Den nævnte Vanskelighed tror jeg imidlertid, Ordlyden af Forslaget vil kunne bringe over, men der er jo Mulighed for, at Spørgsmaalet paa anden Maade kan løses; i alt Fald ere vi villige til at stemme for den af de 6 Herrer foreslaaede Ændring, fordi den altsaa giver Udsigt til at kunne vinde Stemmer her i Tinget, og det er os om at gøre, at der samles et Flertal for et Udvalgs Nedsættelse med et bestemt Mandat til hurtig Afgørelse af Spørgsmaalet.

Angaaende det Ændringsforslag, der er stillet af den højtærede Delegation her i Tinget — det vil sige dog saaledes at forstaa, at de to af Delegationens Medlemmer, som allerede tør siges at være under Anklage, ere fratraadte, — skal jeg sige, at jeg tror sjældent, der har ligget et saa mærkværdigt Forslag paa Tingets Bord, et Forslag, som gaar ud paa, at det ene Parti opfordrer det andet til at stille et Forslag. Der er allerede peget paa, at det jo i og for sig maa siges at være mærkværdigt at opfordre til Fremsættelse af et Forslag, som man vil stemme imod. Men ganske bortset derfra tror jeg, det er ganske uhørt, at der af en Gruppe i Tinget stilles Forslag om, at en anden Gruppe i

Tinget skal fremsætte et Forslag. Jeg antager, at vi herefter maa kunne vente, at den højtærede Delegation maaske vil udpege enkelte Medlemmer her i Folketinget til Indbringelse af Forslag og foreslaa Folketinget at beslutte, at f. Eks. Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds (Birck) eller det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) har at fremsætte Forslag angaaende den og den Sag. Det er den nødvendige Konsekvens af den vidunderlige Fremgangsmaade, de Herrer have valgt. Men i og for sig ligger der jo i dette Forslag en mærkværdig Tilkendegivelse af Tillid overfor vort Parti, en overordentlig og smuk Tilkendegivelse af vort Partis Evne til at løse denne Sag, som jeg ikke kan andet end kvittere for.

Men jeg kunde ønske i Anledning af, hvad der er fremført her i Salen, at gøre et direkte Spørgsmaal til det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen), om det er hans Hensigt, naar dette Forslag, hvis hans Ændringsforslag vedtages, foreligger, da at stemme for Rigsretstiltalen. Eller om det er hans Hensigt at sende Sagen i et Udvalg til Overvejelse af Spørgsmaalet. Men endelig er der en Ting, som jeg gerne vil forhøre mig hos det ærede Medlem om. Naar han og hans Meningsfæller nu have besluttet at udtale sig om denne Sag paa den Maade, at de ville have Udvalg nedsat angaaende Alberti og Betænkning angaaende forskellige andre Forhold, men udtrykkelig undtage de Herrer Berg og J. C. Christensen, hvorfor tage de saa ikke Skridtet fuldt ud? I den Betænkning, som de afgav den 6. Maj, erklærede Reformpartiets Tillidsmænd i dette Udvalg: „For at forebygge Misforstaaelse indskydes den Bemærkning, at ingen af os vilde kunne tiltræde Indstillingen om Tiltale mod de forhenværende Ministre J. C. Christensen og Sigurd Berg i Anledning af denne Sag.“ Hvorfor knyttede de da ikke til deres Forslag om Udvalgsnedsættelse en Afvisning af Tanken om Rigsretsanklage mod Berg og J. C. Christensen? Det vilde have været det eneste logiske og rigtige fra de Herrer Side at foreslaa Udvalg nedsat angaaende Alberti og derefter lade Folketinget beslutte, at der ingen Anledning er til Rigsretstiltale mod Berg og J. C. Christensen. Hvad er Grunden til, at de Herrer ikke tør tage Konsekvensen af deres Stilling og fremsætte dette Forslag til Afgørelse her i Tinget? Er det en Formodning om, at de ikke kunde faa det gennemført her, der har dikteret deres Holdning? Andet end en Formodning kan det jo ikke være, thi